

Изх. № 379/12.06.2019 г.

**ДО
Г-ЖА МЕНДА СТОЯНОВА,
ПРЕДСЕДАТЕЛ НА КОМИСИЯТА
ПО БЮДЖЕТ И ФИНАНСИ
НА 44-ТО НАРОДНОТО СЪБРАНИЕ**

ОТНОСНО: Законопроект за изменение и допълнение на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс, внесен от Министерският съвет, № 902-01-22/22.05.2019 г.

УВАЖАЕМА ГОСПОЖО СТОЯНОВА,

Законопроектът за изменение и допълнение на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ЗИД на ДОПК), внесен от Министерският съвет, № 902-01-22/22.05.2019 г. наред с множеството промени, обосновани с въвеждането на изискванията на Директива (ЕС) 2017/1852 на Съвета от 10 октомври 2017 година относно механизми за разрешаване на спорове във връзка с данъчното облагане в Европейския съюз предвижда необоснована административна тежест за бизнеса.

В тази връзка изразяваме становище и правим предложения, както следва:

1. Според нас обхватът по отношение на лицата, задължени да прилагат разпоредбите на законопроекта, е прекомерен и създава твърде голяма административна и финансова тежест за бизнеса. На практика задължени да изготвят документация за трансферно ценообразуване (местно и обобщено досие) по предложения законопроект са всички предприятия с балансова стойност на активите над 8 млн. лева и нетни приходи от продажби над 16 млн. лева, което предполага голям брой субекти. Поради тази причина предлагаме със законопроекта да отпадне административна и финансова тежест за микропредприятията, малките и средни предприятия, а с това и допълнителните разходи за тези лица, а задължени да изготвят документация за трансферно ценообразуване да са само големите предприятия по смисъла на Закона за счетоводството, (т.е. тези предприятия, които към 31 декември на текущия отчетен период надвишават най-малко два от следните показатели:

1. балансова стойност на активите - 38 000 000 лв.;

2. нетни приходи от продажби - 76 000 000 лв.;

3. средна численост на персонала за отчетния период - 250 души),

които разполагат с необходимия административен и финансов капацитет да отговорят на нормативните изисквания.

Освен това, ако група предприятия са регистрирани и осъществяват дейност само на територията на Република България, за тях също възниква задължение да изготвят местно досие, но не възниква задължение за изготвяне на обобщено досие, тъй като те не са част от многонационална група предприятия. Следователно в конкретния случай (ако дружествата са част от група предприятия, регистрирани и осъществяващи дейността само на територията на Република България) тези дружества могат да бъдат освободени от изготвяне на документация за трансферно ценообразуване. Това е така, защото групата предприятия не са част от многонационална група и поради това липсва трансграничен елемент, водещ до прехвърляне на печалба в държава с по облекчен данъчен режим (по ниска ефективна данъчна ставка).

Поради това предлагаме чл.71б, ал.2 да се измени така:

(2) *Алинея 1 не се прилага за:*

3. лицата, които към 31 декември на предходната година са микропредприятия, малки или средни предприятия по смисъла на Закона за счетоводството.

4. група предприятия, които не са част от многонационална група.

2. Количествените прагове за изготвяне на местно досие, предвидени в §1, чл. 71б, ал. 5, т. 1 от законопроекта, са изключително ниски, което ще доведе до разширяване на случаите, при които се налага ползване от предприятията на високоспециализирани (и поради това скъпи) технически решения. Поради това предлагаме въвеждането на единен критерий - например стойността на сделката без данъка върху добавената стойност и акциз да превишава 2 млн. лева, а допълнителните критерии, предвидени в букви „а“ и „б“ да отпаднат.

3. Съдържанието на местното и обобщено досие (чл. 71в и чл. 71г от законопроекта) изисква прекомерно изчерпателна и подробна информация, която не кореспондира с актуалното трансферно ценообразуване в международен план. В случая съдържанието на информацията в обобщеното досие за местни цели ще се отличава от тази в обобщеното досие на дружества в международна група. Това означава допълнителни разходи за изготвяне на отделно обобщено досие за групата специално за български цели. Поради това е необходимо съответствие на вътрешното право с актуалните приложими стандарти за трансферно ценообразуване. В тази връзка и в допълнение, намираме за удачно местното досие да реферира към обобщеното, за да може да се използват вече направени анализи досежно контролираните сделки в група.

4. Срокът за изготвяне на документацията за трансферно ценообразуване (чл. 71д от законопроекта) е определен до 31 март на годината, следваща тази, за която се отнася. Според нас е по-удачно този срок да е по-дълъг - до 31 декември (алтернативно до 30 септември) на следващата година за предходната година. При положение, че предложеният със законопроекта срок (31 март) предхожда срока за публикуване на годишните финансови отчети, то за изготвянето на документацията за трансферно ценообразуване (местното досие) е необходима информация от годишни финансови отчети на аналогични предприятия (същите следва да бъдат оповестени до 30 юни на следващата година за предходната година). Така ще липсва надеждна информация за изготвянето на местно досие. 30 септември пък е срокът, в който данъкоплатците имат право да подадат коригираща данъчна декларация за облагане с корпоративен данък (чл. 75, ал. 3 ЗКПО), т.е. в рамките на този срок лицето, задължено да изготви документацията за трансферно ценообразуване, може да промени размера на облагаемия финансов резултат и дължимите данъци в България.

5. Имуществената санкция за неизготвяне на местно досие (§11, предвиждащ изменение в чл. 278а, ал. 5-8), предлагана в размер от 0,5 до 1 на сто от общата стойност на сделките, за които е трябвало да бъде изготвена документация, е завишена значително и не съответства на тежестта на нарушението. Това е възможност за субективно отношение/прилагане на санкционна политика към бизнеса. По-удачно е в ал. 5 да се предвиди единен фиксиран (и разумен) размер на имуществена санкция.

С УВАЖЕНИЕ,

**ВАСИЛ ВЕЛЕВ,
ПРЕДСЕДАТЕЛ НА УС НА
АСОЦИАЦИЯ НА ИНДУСТРИАЛНИЯ
КАПИТАЛ В БЪЛГАРИЯ**